

BASÍLICA
SANTA
MARIA
DEL PI

**AHIR,
AVUI,
DEMÀ**

Núm.
744

30
abril
2017

Resurrecció I

Gaietà de Casacuberta, rector

1. Amb la mort violenta i vergonyosa de Jesús a la Creu sembla que tota l'esperança s'ha acabat.

Dos deixebles deixen Jerusalem i caminen cap a casa seva tristos, desolats. La seva fe en Jesús s'ha apagat. Ja no esperen res. Tot ha estat una il·lusió.

Aquests dos deixebles estan caminant cap a Emmaús, que està a uns tretze quilòmetres de Jerusalem. És possible que després anessin a Galilea per tornar a fer les seves tasques diàries.

En aquest camí, un desconegut s'apropa als dos deixebles i sembla que van tots al mateix lloc. Aquest desconegut és Jesús, però els seus ulls els impedièren saber qui era. Mantenen una conversa i els deixebles li expliquen els esdeveniments negatius que han passat i que els ha deixat una profunda frustració. Reconeixen que Jesús era un profeta i expliquen que ells esperaven que fos el llibertador d'Israel i que dominés els pagans de Roma.

Els compartien la fe del Temple, la dels jueus. El que esperaven era el triomf terrenal, malgrat les repetides predicacions de Jesús. Tampoc no van acollir els indicis d'allò que explicaven les dones. Qui pot creure una cosa semblant?

Sopar a Emmaús de Caravaggio, 1601

Ja era el tercer dia des que havia passat la mort en Creu, cosa que vol dir que era mort del tot. Després ells van anar al sepulcre i ho van trobar tot tal com les dones havien dit, però a Ell no el van veure.

2. Jesús llavors els va recordar el que els havia dit abans de la mort, les predicacions sobre el després de la mort, la resurrecció i l'Esriptura on tot ja hi era. Els repetia: Calia que el Messies patís aquesta mort abans d'anar amb el seu Pare. I començant per Moisès i seguint amb els profetes, els deia el que es referia a ell ja en les antigues Esriptures. (Llc. 24, 25-27)

3. El dia ja declinava, fosquejava i li diuen que es quedi amb ells. Ell els diu que va més lluny, però el forcen a quedar-se sense saber encara qui és aquest desconegut del camí. En acollir-lo es van fer pròxims a ell per compartir el que tenien a la seva taula.

4. En aquesta taula compartida amb aquell home, ell prengué el pa, pronuncià la benedicció i el va compartir. Jesús va donar el mateix senyal que havia donat en la multiplicació dels pans i els peixos, senyal que els portà a reconèixer-lo com a Messies. (Jo. 6, 1-15)

Llavors s'adonaren que era Ell en el compartir el pa. Llavors el van sentir vivent. No és veritat que teníem el cor tot ardent quan ens parlava pel camí?

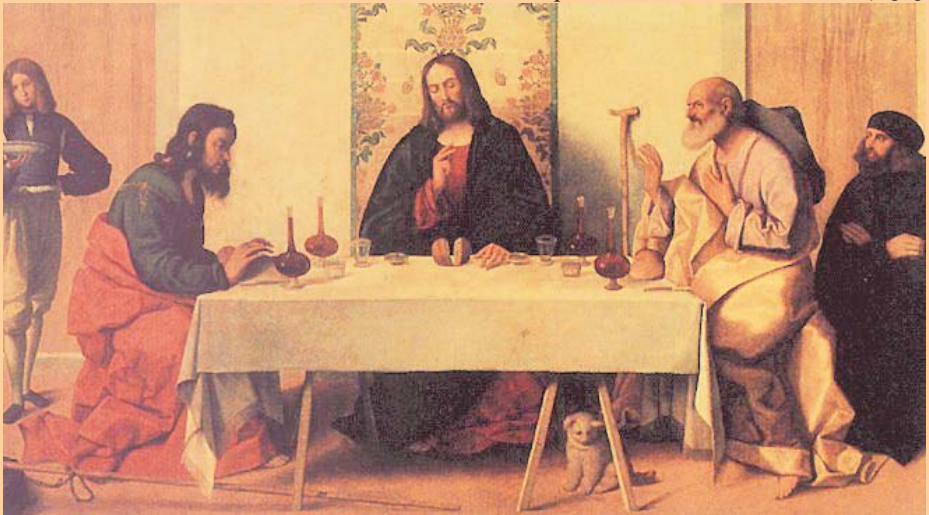
Després ells tornaren a Jerusalem on hi havia els onze per tal d'explicar-los què havien descobert.

Conclusió

No ens és necessària la presència física de Jesús perquè a través de la fe ja tenim la seva presència en l'Eucaristia. També la tenim quan es dóna vida en acollir i compartir, perquè veiem de nou el rostre de Jesús.

Ens toca a nosaltres acollir i compartir com Jesús. Ell no està mai absent perquè camina sempre al nostre costat com ha fet amb els deixebles d'Emmaús.

Sopar d'Emmaús de Vincenzo Catena, 1525

Ministrils al campanar

Per les passades Festes de Sant Josep Oriol, vam estrenar grup de ministrils i música heràldica. Van actuar per primer cop dalt del balcó dels Revenedors executant el toc d'inici de la festa davant d'un nombrós públic a la plaça, dels gegants i dels actors del retaule a punt per fer el tast amb l'escena del "Baladrer i les dones".

Tot va ser molt bonic i la festa s'ho valia però quina és la significació dels ministrils del Pi? Aquesta formació ja va existir i s'ha recuperat. Ho sabem, com en moltes altres coses que hem anat descobrint al nostre arxiu, per un document molt important: El dia 6 de desembre de l'any 1673, l'Escrivà Major del Lloctinent de Catalunya feia testament. La seva parròquia de Santa Maria del Pi va ser hereva d'una part considerable del seu patrimoni que, per indicació del testador, s'havia de dedicar íntegrament a solemnitzar la processó de l'Octava de Corpus que feia el Pi. Per aquesta raó deixava escrites una sèrie d'instruccions que havien de complir els feligresos, entre les que hi havia la quantitat de ciris que s'havien de fer servir en la processó, la confecció d'ornaments de seda pels capellans i un seguit d'imatges de plata dels patrons de la ciutat, tot per tal d'enriquir el Corpus del Pi. Una de les disposicions més interessants fa referència al grup de cinc ministrils que, juntament amb tres tambors i 6 trompetes, havien d'acompanyar la custòdia. Ens informa fins i tot de com eren i quin color havien de tenir els uniformes, i fins i tot el tipus de barret que havien de dur. Aquest testament documenta el primer conjunt estable de ministrils que va existir a la basílica de Santa Maria del Pi. Sobre la música que van tocar hem de dir que també és tret d'un document de l'arxiu de l'any 1422, on algú es va entretenir a anotar una petita melodia a dues veus. Aquesta és la música més antiga que conservem la qual, degudament harmonitzada per en Joan Cabó, va sonar donant inici a la festa.

Malgrat que el grup estable de ministrils fou creat l'any 1673, ja abans la parròquia llogava conjunts musicals per solemnitzar les festes i a més l'oferia a tota la ciutat en una mena de fil musical ciutadà. Com ho feia?, doncs molt fàcil, entre altres coses feia pujar un conjunt de trompetes i timbals dalt del nostre emblemàtic campanar i des d'allí sonaven els seus instruments. Així va ser el més d'octubre de 1623 quan, havent arribat una important relíquia de Sant Isidre a Barcelona i en el context de les festes que s'hi van celebrar, la parròquia del Pi pagà un grup de ministrils de trompetes i tambors per que sonessin els seus instruments dalt del campanar.

En el document que ens ho informa llegim que el dia 20 d'octubre de 1623 es va contractar en Pau Arner, corredor de coll, perquè amb quatre companys toquessin dalt del campanar durant la processó de les relíquies que anava del Pi fins al monestir de Santa Maria de Valldonzella, situat llavors al Raval. Per aquesta feina, la Reverenda Comunitat de Santa Maria del Pi va pagar quatre lliures, moneda de Barcelona.

Ja veieu doncs que anem cada dia recuperant coses de la nostra parròquia del Pi, coses que ens ajuden a perpetuar la nostra personalitat i història, coses que ens fan sentir orgullosos de formar part d'aquesta família.

Jordi Sacasas

Joan he pagat a Pau Arner corredor de coll per
el i quatre altres companys sonar tres veus al
campanar en la processó i per tres quatre
lliures de i veus sonar
Presentem a Godt Pau Guanyabals de rebut dit p'ou amey
d'icy quatre lliures

Joan he pagat a Pau Arner i dos altres la
solta de la qual non sonar la processó a 17 de
d'octubre de l'any 1623 dies lliures i veus sonar
de i veus sonar
10 d'octubre de l'any 1623 dies lliures de set
lliures i fruit d'ou p'ou amey mes companyes

7è Concert per la Pau i el Desarmament

El proper divendres 5 de maig a les 20:30 celebrarem a Santa Maria del Pi el 7è Concert per la Pau i el Desarmament amb la participació de The Sey Sisters, tres germanes d'origen ganès que formen un dels conjunts vocals més emblemàtics d'aquests moments i que ens conviden a un viatge musical que va del gospel fins la música africana.

El Concert per la Pau i el Desarmament, organitzat per FundiPau, vol ser un espai de trobada per a totes aquelles persones que comparteixen els valors del treball per la pau, els drets humans i la convivència pacífica. Des del 1983, FundiPau (Fundació per la Pau) treballa perquè cada vegada hi hagi més persones que es comprometin a construir un món sense violència i en pau. Preu de l'entrada: 15,00 €.

Activitats organitzades per l'Arxiu del Pi

Dijous 11 de maig a les 19,30: Formació i evolució del barri del Pi

El Barri del Pi, el més gran de la ciutat emmurallada, ha estat al llarg de la història un referent importantíssim pels Barcelonins. Des de la primera referència al segle IV, passant per la plenitud de l'època medieval, el renaixement i l'època moderna els ha acompanyat en totes les seves alegries i tristeses, participant juntament amb ells en guerres i celebracions. Ara, integrat dins del conjunt de Ciutat Vella, el barri del Pi continua teixint sinergies.

Confèrència a càrrec de Jordi Sacasas Arxiver de Santa Maria del Pi.

Dissabte 13 de maig a les 10:00: "De les hortes i convents als cabarets"

Quan al final del s. XIII, el clos de muralles de la ciutat va ser ampliat, la jurisdicció del Pi va passar a ser la més gran de Barcelona. Tot aquest territori a cavall entre rural i urbà, es el que amb el temps ha esdevingut el barri del Raval. Primer van ser hortes, després, a partir del segle XVI els convents de la *Nova Devotio* van anar ocupant el terreny i finalment, en acabar el segle XIX, acollia una població flotant que, per la proximitat del port, vivia a les esquenes de mariners i armadors. Tabernes, cabarets, *xulos* i meuques van donar color trapella i llibertari a un barri que, ja al segle XX, va ser conegut arreu pel "Barrio Chino".

Recorregut urbà a càrrec d'Albert Cortés, historiador.

Horari de misses

DIES FEINERS

19:00 a la Capella de la Sang

DISSABTES

18:30 a la Capella de la Sang
20:00 a la Capella de la Sang

DIUMENGES

12:00 a la Capella de la Sang
13:00 (en castellà) a la Capella de la Sang

On som?

BASÍLICA
Plaça del Pi, 7

SAGRISTIA I DESPATX
Plaça del Pi, 7

LOCALS PARROQUIALS
Cardenal Casañas, 16

08002, Barcelona
Tel. 93 318 47 43
info@basilicadelpi.com
www.basilicadelpi.com

Despatx parroquial

El despatx parroquial és l'indret d'acollida de la parròquia on us atendrem a qualsevol hora.

Per les gestions administratives relacionades amb els sagraments, l'horari establert és el següent:

Dilluns i dimecres
de 18:00 a 20:00.

dparroquial@basilicadelpi.com